

[Else-Merete Ross.]

men det medfører jo, at den samlede masse af boliger, hvoraf en tiendedel skal stilles til rådighed for mindstbemidlede, bliver mindre.

Mange familier blandt de mindstbemidlede kan trods boligindskud og huslejetilskud ikke få råd til at bo i de sociale bolig-selskaber. For at hjælpe dem foreslås huslejetilskuddet forhøjet med ca. 20 pct. Prisudviklingen og de deraf følgende stigninger i huslejen, især i det nyere byggeri, gør det rimeligt, og jeg vil anbefale at stemme herfor.

Ligeledes kan jeg anbefale at stemme for, at grænsen for mindstbemidlethed forhøjes med 2000 kr. fra 10.400 kr. til 12.400 kr.

Derimod må jeg anbefale at stemme imod de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

I øvrigt er jeg af den opfattelse, som også fra forskellig side kom til orde under første behandling, at tilskudsordninger for byggeriet tages op til revision for derunder bl. a. at overveje, om boligtilskud ikke i fremtiden først og fremmest skal komme dem til gode, som ikke har mulighed for at dække et efter familiens størrelse og forhold rimeligt boligbehov, og om vi ikke skal høre op med at subsidiere befolkningsgrupper, som selv er i stand til at betale boligens pris. Den højtærede boligminister sagde også ved første behandling, at han tænkte på en total omlægning af tilskudsordningen, når en mere omfattende afvikling af huslejereguleringen skulle finde sted.

Ændringerne til § 28 er faldet både det ærede medlem hr. Kai Moltke og mig for brystet. Mens jeg foreslog at bibeholde de 25 millioner som statslån eller garanti for lån til byggeri for ungdommen og byggeri med andet socialt og kulturelt formål, ønsker det ærede medlem beløbet sat op til 50 millioner. Jeg tror dog efter de oplysninger, vi har fået, at hverken de 25 eller de 50 millioner vil kunne bruges for øjeblikket. Det, der er i vejen, er, at der er afsat bestemte kvotaer for de forskellige sociale formål, som § 28 dækker. Så længe disse kvotaer ikke gøres større, har det heller ingen interesse at få beløbet til lån og garanti for lån sat op. Det vil slå til selv til betydelig større kvotaer af byggeri på de forskellige områder.

På mit partis vegne kan jeg fremhæve, at en af de første kvotaer, vi gerne vil have forøget, er den kvota, der er tildelt syge- og plejehjem. Selv om der nu kan igangsættes plejehjem for 40 mill. kr., mener vi langtfra, det dækker behovet for hele landet.

I § 28, stk. 2, nr. 1, var jeg ked af, at man slettede lærlingepensioner og elevhjem, men har fået oplyst, at de vil kunne få støtte i henhold til lovens § 11.

Tilbage blev så for mig den gruppe af unge, der ikke er under uddannelse eller er færdig med uddannelse. Hvad kan der gøres for dem? Her har udvalget henstillet til ministeren at søge indretningen af beboelsesrum i tagetager fremmet, således at disse i henseende til indretning og pris i størst mulig udstrækning kan medvirke til en lettelse i mangelen på boliger til unge.

Under udvalgsarbejdet har jeg fået skriftligt besvaret et spørgsmål, jeg stillede ved første behandling. Det drejede sig om ned-sættelse af et udvalg til undersøgelse af mulighederne for en mere tidssvarende og mere effektiv uddannelse inden for byggefagene med henblik bl. a. på større faglig bevægelse i byggeriet. I svaret siges, at ministeren vil være villig til at forelægge spørgsmålet for boligministeriets udvalg vedrørende arbejdskraft til byggeriet, hvori byggeriets arbejder- og arbejdsgiverorganisationer samt bolig- og arbejdsministerierne er repræsenteret. Udvalget rådgiver i alle spørgsmål vedrørende byggeriets forsyning med arbejdskraft, herunder i spørgsmålet om byggearbejdskraftens uddannelse. Jeg indrømmer, at jeg ikke er sagkyndig på dette område, men rent umiddelbart ville jeg tro, at det ikke netop var dette udvalg, der ville se mest fordomsfrit på nye uddannelsesformer, som kunne medføre mindre skarpe fagmæssige opdelinger.

Mange arbejdere og mange håndværksmestre vil have interesse i ikke at få ændret uddannelsen og dermed de bestående forhold. Men derfor er det vel ikke givet, at en ændring ikke ville være til stor fordel for boligproduktionen som helhed og til fordel for forbrugerne af de lejligheder, der kunne opføres på en mere rationel og mere effektiv måde, hvis byggeriet fik lov til at udfolde sig mindst muligt hæmmet af de faglige grænsedragninger. Disse ideer har jeg ikke selv fået, jeg støtter mig på andres